

CHƯƠNG VII

THIÊN THẦN

Với người đồng phương, chữ 'deva' chỉ các sinh vật có cơ thể sáng chói với đủ mọi hình dạng và chức phận. Trong các bài này tôi sẽ giới hạn câu chuyện vào thiên thần nào liên hệ đặc biệt với thiên nhiên, đó cũng là những vị mà tôi có cơ hội học hỏi. Chương này chỉ nói về những thiên thần có liên quan đến loài thảo mộc, thường sống ở miền quê thanh vắng, xa cách người. Xác thân không quan trọng với họ như là với ta, vì thiên thần đã quen với việc hình hài bị tiêu hủy, họ không thấy có gì khác nhau giữa một cây bị sét đánh gục hay một xác bị cán chết. Thiên thần có cái nhìn theo quan điểm của thiên nhiên, theo đó sự hủy diệt hình hài chỉ là biến cố thường tình, tự nhiên. Họ không sao hiểu được tình cảm loài người và giá trị chúng ta gán cho hình thể, cũng như không mong gì loài người hiểu được quan niệm có vẻ nhần tâm của thiên thần. Một khác biệt rõ ràng nữa là họ ít để tâm vào chi tiết. Thiên thần của đồng nội làm việc trong không gian rộng lớn núi đồi tiếp nhau và sử dụng năng lực thiên nhiên mạnh mẽ, họ không hề nghĩ mình là một phần tách biệt với thiên nhiên. Các ngài hiện thân cho năng lực thiêng liêng, là sức sống của đồng nội, và có thể xem là tác nhân và con kinh để ý chí Thượng đế tuôn tràn và biểu lộ trong thiên nhiên.

Thiên Thần Đồng Nội

Lake District.

November 1921.

Nơi vùng có đồng đảo dân cư thần tiên cư ngụ này, tôi thích thú nhận ra đủ mọi trình độ tiến hóa, từ chú lùn bé tí xíu đến brownie, mannikin, gnome và tiên nữ rồi thiên thần cấp cao. Nhìn chung mà nói, loài thấp ở gần mặt đất, ở cao hơn nhiều là một bầy tiên nữ sắp có tâm thức cá nhân, tỏ ra bằng quyền năng ý chí và óc thông minh, rồi tí trên cao ở đỉnh núi là đủ loại thiên thần, các ngài hiếm khi đi sâu vào lòng thung lũng mà rất thường khi bay xa tấp tểm trong không. Mới thoáng trông tôi thấy nhiều hình dáng bay lượn mau lẹ trên sườn núi giữa trời. Có lúc đó là một dáng người giữ nguyên hình thể trong một quãng xa, có lúc ta chỉ thấy một tia sáng vụt đi theo chiều nhất định. Cảnh vật giống như sự giao thông trong đô thị lắm người mà không có nhà chọc trời hay tiếng động. Dù nhìn xa, nhìn gần hay nhìn bất cứ hướng nào tôi cũng thấy hiện tượng này.

Thiên Thần Sắc Trắng

Lake District.

June, 1922.

Phía trên cao đằng sau chúng tôi, tôi bắt gặp một số thiên thần màu trắng, hào quang của họ tựa các đám mây mỏng xinh đẹp. Mới thoát nhìn, có vẻ như họ mặc áo rộng bay phất phới giống y phục Hy Lạp xưa; họ có hình dạng người với đa số thuộc phái nữ, gương mặt tròn, thanh, đôi mắt tỏ ra dịu dàng hơn những loài thiên thần khác. Hào quang làm bằng chất liệu thanh hơn quần áo và đẹp tuyệt vời; màu sắc hào quang hết sức dịu, xếp thành vòng đồng tâm. Từ ngoài đi vào tôi thấy màu trắng tím nhạt, vàng, hồng, hồng nhạt và phần hào quang sát ngay thân thể có màu trắng, đậm đặc hơn một chút, tất cả những màu này vô cùng xinh đẹp và rất đổi yêu kiều. Thứ tự các vòng đồng tâm thay đổi rất thường, hay bị che khuất bằng những màu khác tủa ra khi tâm thức biến đổi.

Từ đầu, vai, và bìa cơ thể, hào quang phóng những đường lực thanh bai chói sáng lên cao khoảng 1m ; điều này khiến hình dáng thiên thần khác xa loài người cũng như cho thấy đây sức sống, chung quang đầu các vị lấp lánh nhiều tia chớp và những lóe sáng vàng rực rỡ. Mỗi khi thiên thần chú tâm vào việc chi, đôi mắt bùng sáng một cách lạ lùng cho thấy trí óc đang làm việc. Ở những phần khác của hào quang cũng có nhiều lần lực tương tự tuy nhỏ hơn, đặc biệt quanh đôi chân. Bàn chân thiên thần rất tuyệt mỹ, để trần và rất giống người. Các vị này cao khoảng 1,80m, hào quang lớn rộng gấp hai thân xác.

Hình dạng thiên thần luôn luôn chuyển động cho ta có cảm nghĩ như thể chúng hết sức mỏng manh, thanh nhẹ và có thể bị tan rã dễ dàng. Nơi giữa trán có một tâm màu trắng sáng chói lọi, hai bên đầu có tâm giống vậy còn ngay ở đỉnh tâm màu vàng, phóng lên cao những luồng lực sống động; tâm ở giữa yết hầu không được linh hoạt bằng. Tất cả những tâm này cùng với luân xa ở tòng thái dương xem ra là các trung tâm lực của sinh vật --- Luân xa ở tòng thái dương chuyển động theo chiều kim đồng hồ rất mau lẹ với nhiệm vụ duy nhất là hấp thụ. Khi chú tâm vào đó, tôi thấy được bên trong luân xa và cũng cảm được nhịp linh hoạt của nó, có thể nói đó giống như nhà máy phát điện hình cái tách lõm ở trước khi mới thoát trông, nhưng khi tôi chú ý hơn thì cái tách lõm nổ ra mọi bề. Dường như tâm này hấp thụ năng lực còn những tâm khác tỏa năng lực cùng biểu lộ tâm thức thiên thần.

Thiên Thần Cửa Hồ.
Bờ phía nam Thirlmere.
June, 1922.

Trong một lần đi dạo buổi chiều, tôi chú ý đến một thiên thần đang đứng yên lặng trên hồ chăm chú nhìn xuống mặt nước như muốn xuyên thấu tận đáy.

Dù không có phái tính, hình dạng thiên thần mang nhiều nét của người nam. Hồng nhạt là màu chính nhưng có nơi biến thành đỏ sậm, gương mặt trẻ trung xinh đẹp, đều đặn không góc cạnh, xương gò má nhô cao với đôi mắt nằm rất xa nhau xéch phía đuôi mắt. Trọn hào quang bắt nguồn từ phía sau lưng hướng nghiêng lên cao như là được gió nâng lên.

Thiên thần đột nhiên lướt ra xa chừng hơn 200m rồi dừng lại theo y tư thế như trên, tập trung tâm thức chăm chú nhìn xuống hồ. Đường như thiên thần có liên hệ với sự tiến hóa bên dưới mặt nước, nhiều đường lượn phát xuất từ mắt và tay thiên thần đi thẳng xuống hồ. Sự chú tâm của thiên thần giống như người để hết tâm hồn quan sát vật gì tí mĩ, trong nửa tiếng đồng hồ từ lúc tôi gặp thiên thần không hề xao lãng phút giây. Tôi có cảm tưởng là sinh vật ở dưới quyền một vị cao hơn và ảnh hưởng vị này luôn luôn sống động trong tâm thức thiên thần.

Thiên Thần Trên Đồi
Lake District.
November 26, 1921.

Trên sườn đồi vào một ngày nắng đẹp nhưng lạnh giá, chúng tôi bắt gặp một số thiên thần ở bên phải gần đỉnh đồi. Cả bọn tỏ ra hết sức vui vẻ, hớn hởi; niềm hoan lạc này tràn đầy trong không khí và lộ trên nét mặt của họ. Thiên thần cao từ 2,5 - 3m, thân hình mảnh mai có màu sắc của thảo mộc trong vùng: màu nâu và xanh thẫm của cây sung, màu vàng chói và xanh nhạt của cỏ; còn nhiều màu khác nữa làm thân thể sinh vật chiếu rọi rõ và khi thiên thần trò chuyện, những dải màu bay tới lui.

Nhóm có hơn 100 thiên thần màu sắc không hoàn toàn giống nhau, một số có màu nâu là sắc chính, số khác là xanh lục, và số nữa là màu vàng rực. Đi kèm với những màu chính này còn nhiều màu phụ khác. Các thiên thần nhỏ mang cánh bay hay cái tương tự vậy, còn thiên thần lớn sống gần đỉnh thì không. Sinh vật bay lướt trong thung lũng từng đôi một, có lúc hết sức mau có lúc chậm rãi hay ngừng lại chơi đùa trong không.

Trong lúc tôi đang ngắm cả bọn, một thiên thần rất cao lớn từ sườn đồi cao bay vút tới thung lũng. Hình dạng sinh vật thật đẹp tuy vì thiên thần di chuyển quá mau nên tôi không thể nhìn kỹ. Sinh vật có hình thể nữ, cánh rất lớn, cao từ 2 - 2,5m, màu chính là vàng và đỏ tươi. Thiên thần lướt mau hơn bất cứ loại chim nào trong khi các sinh vật nhỏ hơn di chuyển chỉ mau bằng con chim bay lẹ.

Có rất nhiều thiên thần cư ngụ vùng đồi này. Tôi bắt gặp chúng khi sinh vật rời núi đá từng cặp, từng nhóm hay một mình băng ngang thung lũng qua ngọn đồi đối diện, lúc ngưng lại giữa trời, lúc vút lên cao thẳm nhưng không thiên thần nào bay xuống dòng suối thấp hơn trăm mét dưới chân đồi. Bây giờ tôi có thể nhìn kỹ thiên thần ở trên. Hình dạng thật quý phái đẹp đẽ. Lúc đầu sinh vật đứng yên nhìn chúng tôi, chụm hai chân tay dang rộng, hào quang có vẻ đậm đặc bên trong hình tam giác ngược hợp bởi hai đầu ngón tay và bàn chân. Sau đó thiên thần nâng tay theo đường vòng cung thanh nhã, đan các ngón trên đầu làm thành vòng tròn chõng lên hình tam giác ngược, vì dù vị trí cánh tay thay đổi, năng lực ý chí vẫn giữ nguyên vẹn hình tam giác. Gương mặt

ở giữa vòng tròn nhìn ra ngoài tăng thêm lực cho biểu tượng thiên thần đang tạo, những nét đậm của thân hình chính giữa khối hào quang làm biểu tượng thật giống thập tự Tau của Ai Cập. Bây giờ thiên thần dang tay đầu hơi cúi, tư thế này làm hào quang đậm đặc hơn và có nhiều màu đỏ hơn. Nhưng cử động này hết sức yêu kiều, làm như có ý nghĩa liên hệ đến sự biểu lộ các lực trong thiên nhiên. Tiếp theo còn nhiều biểu tượng khác nhưng mắt tôi mờ đi, có lẽ vì đã chăm chú nhìn quá lâu. Thiên thần bây giờ quay tí người thành vòng tròn đều nhưng tôi không còn đủ sức theo dõi nữa.

Thiên Thần Mâu Tía.

Lake District.

June, 1922.

Sau khi leo lên một vùng núi đá cách mặt đất hơn trăm thước, chúng tôi quay sang bên tiến đến một khe núi; vừa bước tới đó chúng tôi kinh ngạc bắt gặp một đại thiên thần dường như ngụ bên trong sườn đồi.

Cảm tưởng đầu tiên cho thấy đó là sinh vật to lớn giống loài dơi, màu tía sáng chói nhìn tôi chăm chú với đôi mắt rực lửa. Hình thể không tụ lại giống chúng ta mà trải rộng như dơi, mặt và đôi mắt giống người. Khi biết mình đang bị quan sát, sinh vật thu hào quang gọn lại nhìn tôi chăm chăm và rồi biến mất vào bên trong sườn đồi. Lúc tôi mới gặp hào quang thiên thần rộng vào khoảng cả trăm thước, nhưng khi hiện ra trở lại, sinh vật chỉ còn cao khoảng 4m. Những đường lực vô cùng xinh đẹp chảy ngược ra sau lưng giống đôi cánh dài từ đỉnh đầu xuống đến chân, dang rộng phía sau theo những đường cong uyển chuyển, linh động.

Màu sắc đậm hơn nơi những thiên thần tôi đã gặp trước đây: hào quang có sắc chính là xanh dương đậm và thêm vào đó là xanh dương nhạt, vàng, hồng và màu lục, có chỗ màu sắc xếp đặt thật rực rỡ y như đuôi công và nói chung hào quang cho một vẻ chói lọi chẳng khác gì lông công.

Thiên thần tỏ ra đầy nam tính, sung sức, cường lực. Hào quang rung động luôn phát ra những gợn sóng nối tiếp nhau cho ta có cảm tưởng đang ngắm một bức màn ngũ sắc bị gió thổi mạnh. Thân hình ở giữa màu tím đậm cùng với phần hào quang bao sát thân hình, toàn thân dường như rực sáng màu này. Có vẻ như thiên thần chăm nom sự tiến hóa của vùng này, làn rung động mạnh mẽ của thiên thần được cảm nhận rõ, có tác động thúc giục trên kim thạch, thảo mộc, thú cầm và tinh linh trong vòng ảnh hưởng. Chưa bao giờ tôi được quan sát tường tận như hôm nay và kinh nghiệm gây ấn tượng sâu trong lòng. Nhiều giờ sau, cơ thể tôi vẫn còn lâng lâng sáng khoái do việc tiếp xúc mà ra.

Thiên Thần Cửa Cây

Thirlmere.

February, 1922.

Một nhóm cây thông rất già mọc trên sườn phía tây của Thirlmere cho thấy có bản tính rõ nét, vài cây khác cũng lộ nét tương tự, muốn nói chúng đã tiến xa, tràn ngập sức sống khác hẳn tâm thức một cây bình thường. Ta không thấy có sự bình lặng của cây sồi hay lao xao của cây du, ở đây sức sống thật sâu đậm như thể hồn cây đã hấp thu tính dữ dội và mãnh liệt của mưa bão mà cây đã gặp trong bao năm qua. Nét mãnh liệt của tâm thức càng mạnh do sự hiện diện của một số tinh linh rất linh hoạt trong vùng. Chúng di chuyển mau lẹ, luồn qua cây và không ngừng kích động cây với luồng rung động của mình. Năng lực tuôn tràn qua sự rung động mạnh đến nỗi

thành tiếng như âm rì rầm của máy xe nổ đều. Vài tinh linh xem ra có liên lạc chặt chẽ với cây này hơn cây khác, tới lui chỉ một nơi và bao trùm cây, hay là nhóm cây ấy với hào quang của mình. Tinh linh khác di chuyển đó đây ở đâu càn, đôi lúc vượt cao trong không nhưng chẳng thấy chúng là đà trên mặt đất.

Tôi lại cảm nhận tính cương cường, hoạt động liên liên của bọn chúng vốn là đặc tính công việc của tinh linh, chúng đã thành công trong việc tạo nên nét chính trong làn rung động của hào quang nguyên nhóm cây, và ta thấy sự hiện diện của tinh linh rất cần nếu muốn duy trì năng lực phát ra từ đó. Ở cõi trần, năng lực biến thành ảnh hưởng từ lực mạnh mẽ, có thể nhận ra được với giác quan thường. Tinh linh dường như chưa có bản ngã riêng, chỉ có tâm thức nhóm. Tôi không thấy được thân hình từ bụng trở xuống. Đầu và vai là hình người rõ rệt nhưng tiếp theo đường nét nhòa, qua đó thật nhiều làn sinh lực tỏa ra mọi hướng tạo nên hào quang. Bên trong hào quang có những xoáy với lực dồn dập lúc có lúc không, nhưng đường lực chính tỏa ra giống hình đôi cánh. Trung tâm của sức sống ở giữa trán có dạng luân xa rõ rệt. Đôi mắt sáng rực dị thường, giống như một trung tâm lực hơn là con mắt; dường như chúng không thể nhìn xa và tôi tự hỏi mắt tinh linh được dùng để nhận diện sự vật hay chỉ giới hạn vào công việc. Tâm thức chúng ngụ ở mức cao hơn, và sự cảm nhận thế giới bên ngoài có được từ một quan năng bên trong, không do đôi mắt. Tinh linh chưa thông minh lắm, dù có sức tập trung tư tưởng cao hơn người thường và cần mẫn làm việc, chúng thật giản dị, ngây thơ chẳng chút suy nghĩ gì

Preston. 1921.

Đang bước trên cánh đồng chúng tôi thấy một thiên thần cây vụt đến trước mặt, đối diện một cây liễu cách tôi 50m. Thiên thần màu bạc, dường như thuộc về cây liễu, cao bằng người. Cô đứng yên bên trong hào quang cây và chăm chú ngắm bọn tôi, hào quang của cô màu bạc còn thân thể màu da người. Cô tỏ vẻ thân thiện với chúng tôi và thật ân cần chăm chút gần như có tình mẫu tử với cây. Thân hình rất xinh đẹp, nhất là đôi tay dài, dịu dàng, hào quang gọn sóng như thác nước rơi. Cô không mang cánh tuy các đường lực cho ta cảm tưởng ấy. Môi đỏ, má hồng, miệng cười thật tươi; nếu hiện ra ta sẽ tưởng cô là người thật.

Ngắm nhìn cô lâu tôi cảm thấy bị mê man, đây là cảm giác chung cho ai tiếp xúc mật thiết với thế giới thần tiên.

Xem ra cô ý thức hoàn toàn khắp phần thân cây trên mặt đất, hào quang lớn rộng bao trùm thân cây liễu, cô tỏ vẻ không muốn rời xa cây dù thừa sức làm vậy. Tôi thấy cô biết có sự sống của người song song với sự sống của cây, và ngắm nhìn ai qua lại một cách dửng dưng vô tâm. Nhiều tinh linh thấp hơn liên hệ với cây làm đủ việc. Thiên thần không phải là người ra lệnh, nhưng biết công tác làm và thỉnh thoảng kiểm soát hoạt động của tinh linh.

Rừng Epping.

July, 1923.

Phần này của khu rừng có rất nhiều thiên thần cây ngụ với vẻ đẹp lạ thường, khác hẳn những thiên thần ta đã gặp về nhiều mặt. Một khác biệt rõ rệt là dường như cả bọn có một cái gì tựa như sự tương thân, đối nghịch với nét dửng dưng và dè dặt của nhiều thiên thần cây khác. Chúng chưa có cá tính riêng, mang hình dạng phái nữ; sắc chính là màu lục và giống ngọc bích hơn là sắc lá, nhưng không có vẻ sống động hay gặp với ngọc bích; đó là màu lục êm, không lấp lánh hay sáng rõ, gần như bề mặt hơn không láng mượt; trộn với màu lục ấy là màu

nâu vàng tựa như là cây mùa thu có nắng dọi.

Phần lớn thiên thần có dạng thiếu nữ trẻ, cao bằng người. Tóc sậm, dài, thả lỏng cho các nàng một tí nét hoang dã. Vài cô trên đầu và cổ có vòng kết bằng lá. Đôi tay trần và thân hình từ lưng trở xuống thường không rõ lắm; ta thấy một đường lực tuân xuống, lưng linh nhưng khá đều với màu giống như thân cây. Tôi để ý thấy khi các nàng di động giữa những cây, đôi chân có hình rõ ràng và ánh màu da người qua làn hào quang. Khi bay lượn cánh xếp lại và nếu đi trên mặt đất chúng lại có dạng bình thường cho các cô bước, nhảy múa hay làm điệu bộ. Cử động thiên thần rất đòi yêu kiều khi phóng mình hay lơ lửng giữa đám cây. Chúng vui vẻ, vô ưu, là hiện thân cho cá tính của khu rừng mà ta liên lạc được.

Một loài tương tự ngụ ở những cành cao hơn và chỉ có đầu với vai là rõ nét; phần còn lại của thân hình chỉ là một dải hào quang dài, mờ dần rồi hòa vào bầu không khí chung quanh. Đầu chúng ngang với chóp cây và hào quang chúng bao trùm hết cây. Hình như mỗi cây lớn có một thiên thần như vậy. Trong vài trường hợp hào quang lan ra phủ những cây nhỏ hơn, và chỗ nào có nhiều cây mọc sát nhau thành vòng thì có vẻ như hai thiên thần chung sức lo tròn vòng.

Quan sát kỹ tôi thấy có hai loại thiên thần cây, loại vừa tả thuộc hạng cao và có tâm thức rộng mở hơn. Mắt chúng sáng đặc biệt, xếp thành góc trên mặt, có vẻ bình thản và chững chạc mà thiên thần nhỏ hơn chưa có. Hào quang trên đầu thực rực rỡ ngược với màu hơi sậm của khu rừng. Màu vàng, đỏ tươi và tím bao quanh đầu thành vòng bán nguyệt đồng tâm, nhấp nháy và lóe sáng trong bầu không khí trên cao, khác hẳn vẻ bất động của phần thân thể đậm đặc hơn. Tiếp xúc gần gũi hơn nữa với một thiên thần, tôi bắt đầu cảm được sự già dặn vô cùng và lòng kiên nhẫn không mỏi mệt. Trong đôi mắt thiên thần có sự hiểu biết thật vững chãi, một vẻ quả quyết bình lặng, phản chiếu cái tâm thức đã chứng kiến bao nhiêu lần bốn mùa thay đổi mà vẫn ung dung tự tại, để mục đích của thiên nhiên được thành. Đi qua mắt của thiên thần để vào tâm thức họ, tôi cảm nhận một sự kiên cường sống động không tả được bằng lời. Bước từ tâm thức trong bộ óc người sang tâm thức thiên thần coi giống như từ nước vào lửa. Có vẻ như các vị hoàn toàn không bị đụng chạm và ảnh hưởng khi thời gian trôi, như mỗi mùa của chúng ta chỉ là một ngày với thiên thần. Tâm thức họ không ngụ ở cõi trần, nơi mà hình như thiên thần chỉ ý thức sơ. Chắc chắn họ không để ý chút gì đến con người đi dưới tàng lá của rừng.

Loại thiên thần nhảy múa tả ban đầu biết đến sự hiện diện của chúng tôi và tỏ chút thân mật, đôi khi chúng tụ thành nhóm với dáng điệu thật tuyệt vời, bất động như thế một lát rồi bay lượn thanh nhã trở lại. Vài cử chỉ rất lạ lùng, phóng đại tới mức cùng cực, những điệu bộ khác y hệt của người Hy Lạp xưa; một số theo đường vòng hết sức dịu dàng và đường thẳng uyển chuyển, cái khác cứng đờ, góc cạnh. Chúng di chuyển không đi theo lối phóng mình lẹ làng như thấy ở các loài tinh linh khác. Thiên thần đi chậm rãi, uốn mình mềm mại cả lúc bước hay lửng lơ.

Có một loài tinh linh khác giống nai, cao chừng 60cm, tựa như dương thần trong chuyện thần thoại nhưng không có vẻ xấu xí. Phần trên thân hình là bé trai chừng mười hai, mười bốn tuổi, phần dưới tựa như chân nai, vẻ mặt thật rõ nét và có chút láu lĩnh. Tóc quăn. Chúng nhảy nhót quanh thiên thần, bắt chước họ, đôi khi nhập bọn nhưng thường chỉ chơi đùa vô trách nhiệm giữa đám cây.

Những sự việc này tắm trong ánh sáng màu tím xám, loại phát ra từ mặt đất và tỏa lên cao chừng hơn ba thước.

Lancashire.
February, 1922.

Khu rừng gồm cây thông Scotch, bạch dương, cây du và trần bì, và một phần được bao bọc bởi hàng sơn trà có chút không đều. Đây là nơi cư ngụ của một số tinh linh nhỏ rất xinh đẹp, cả bọn chừng hai mươi sinh vật. Chúng cao bằng người và có hình dạng y vậy, nhưng không có sự khác biệt về phái tính. Màu chính là xanh trái táo, bắt đầu ở vai với sắc thật nhạt rồi đậm dần, thành quần áo với vẻ đẹp rực rỡ, chảy dài qua đôi chân tựa như cái đuôi ngũ sắc dài, trong mờ. Trọn thân hình chiếu sáng với vẻ óng ánh trên gương mặt, và biểu lộ niềm vui lớn lao. Vùng này hiện giờ hết sức sống động, dân cư bay lượn xẹt tới lui trong rừng, làm người ta nhớ lại hình dạng những con cá lấp lánh trong dòng suối trong trẻo, thỉnh thoảng nghiêng lườn và phản chiếu ánh mặt trời. Trọn đồng cỏ rung lên vì sự hiện diện của những sinh vật đẹp đẽ ấy: chúng cách mặt đất chừng mười bốn thước, và bay bằng cách uốn mình mau lẹ từ đầu này tới đầu kia khu rừng, ảnh hưởng nó với một nhịp rung động rõ rệt, một sức kéo từ lực mạnh mẽ do hoạt động có đã lâu và tái diễn mãi của sinh vật. Chúng làm việc để tạo những làn rung động này vĩnh viễn, và nỗ lực chúng gây ra những làn dợn sóng nối tiếp luôn cùng những đợt sóng màu hồng, vàng, bạc và xanh màu cỏ nhạt thật rực rỡ bên trong khu rừng. Có vẻ sinh vật đã cô lập đồng cỏ, đặt nó trong bầu từ lực kín được vây quanh bằng một bức tường ether mà chúng đã dựng chung quanh.

Hai kẻ quan sát chúng tôi và ngưng lại trong khi đang bay mau lẹ, chúng chú tâm vào bọn tôi và tôi cảm thấy cái rung động lôi cuốn do tiếp xúc với tâm thức sinh vật. Chúng trò chuyện với người trị bệnh đứng sau lưng chúng tôi, anh cũng là người ban đầu đã khiến chúng tôi lưu ý đến công việc của tinh linh; bộ dạng và vẻ trầm lặng của anh đối nghịch hẳn với hoạt động của sinh vật đầy điện này.

Tới đây một tinh linh thứ ba dừng lại ở bìa rừng, cách khoảng 30m, và ngắm chúng tôi với nụ cười sáng rõ mê hồn. Hào quang sinh vật chảy xuống dưới và ra ngoài từ vai, có vẻ như quần áo bay phất phới màu xanh sáng. Đường lực chảy thật rõ rệt, màu vàng lóng lánh bên trong màu lục, cái theo sau tuôn chảy. Đôi tay dài quá khổ và đẹp lạ lùng, phất mềm mại trong khi bay.

Tít cao phía trên chừng 1000m là một nhóm khác có liên hệ với nhóm này, nhưng ngoài việc thấy nhiều hình bóng di động, tằm trong màu hơi giống trời hoàng hôn, tôi không thể tiếp xúc với chúng. Hiển nhiên chỗ này là một tâm quan trọng của đời sống tinh linh và thiên thần, và được chúng nhiệm từ lực cho một mục đích nào đó

Thiên Thần Rừng Thông
Rừng gần Celigny, Geneva.
Thứ sáu, June 13, 1924.

Trong khi tôi đang ngắm bầy tiên nữ và chú lùn mà chỗ này có rất nhiều, một thiên thần có liên hệ với khu rừng hiện ở bìa đối diện của bãi cỏ. Ngài đặc biệt liên hệ đến những cây thông mà ngài đang đứng giữa. Cái thích thú là khi tôi đang quan sát ngài thì một nhóm sylph bay vút qua đầu ngọn cây. Ngài nhìn lên thấy chúng và quay lại chúng tôi như muốn hỏi có thấy sinh vật chẳng. Ngài tỏ ra rất tự nhiên trong đám cây, và có vẻ sở hữu chủ đối với chúng, và trong y phục -hay đúng hơn là phần hào quang giống y phục- có những lần sọc và hình dạng tựa như kim thông. Trên đầu là một vòng rất sáng gồm nhiều màu rực rỡ, và những màu này cùng với tua cho ra dạng người da đỏ Mỹ châu, với đầu gắn lông chim và quần áo tua tủa. Tôi có cảm tưởng là ngài đã ở đây từ xa xưa lắm rồi, khi vùng đất còn hoang dại chưa có dân cư; lại nữa ngài đã thấy nhiều giống dân đến rồi đi.

Hình như ngài quen thuộc rất nhiều với loài người hơn đa số những thiên thần khác, và bắt chuyện dễ dàng. Có vẻ như điểm đặc biệt của nước này là người và thiên thần hết sức gần nhau: tôi có cảm tưởng là thiên thần ít xa lạ hơn và sự tiếp xúc dễ dàng hơn.

Ngài chỉ cho tôi một ít về cách làm việc của ngài. Thiên thần có khả năng dang rộng hào quang rất xa, để bao trùm nhiều cây. Ngài bước lại gần chúng, thu hút vào người bằng một cách giống như thở hơi sâu một luồng đặc biệt năng lực thiên nhiên, tập trung hào quang quanh nhóm cây muốn làm việc, rồi buông ra lực của mình với khả năng kích động mạnh mẽ: nó thúc đẩy hoạt động của tinh linh, và kích thích, khơi dậy cái tâm thức đang phát triển sống trong cây.

Khi ngài di chuyển trong không khí, thiên thần xếp đặt sao cho lực trong hào quang chảy xuôi về phía sau lưng, có lẽ để gây thật ít trở lực cho việc di chuyển. Khi đứng nghỉ, hào quang lần lần có dạng bình thường, và ta thấy rõ ràng đường nét của đôi cánh. Ngài không dùng cánh lúc này để bay, hình dạng chúng có lẽ do cách ngài xếp những đường lực chảy trong hào quang.

Bây giờ ngài kêu từ trong rừng một tiên nữ xinh đẹp, giống như cô gái nhỏ, choàng khăn mỏng xuyên qua đó để lộ thân hình. Ngài gọi tinh linh trong rừng ra, giơ tay trái và cô lướt tới nhẹ nhàng nắm lấy bàn tay với vẻ vui sướng rõ rệt, nhưng cũng với vẻ tưng phục. Rõ ràng có tình thương mến giữa hai người, tựa như mối liên hệ cha con của chúng ta mà đồng thời cũng có cái giống như tình đồng đội. Cô có liên hệ với một cây, vài phần cấu tạo huyền bí của nó thấu nhập vào người cô, và sự liên hệ giữa nó với cô vẫn còn trong lúc cả hai tách xa. Vừa rời khỏi thiên thần cô lập tức trở vào hào quang từ lực do cây phát ra. Tôi đoán cô là tinh linh cây.

Có một loại chú lùn kỳ lạ ở đây, trôi nổi chung quanh với đôi chân dài không rõ dạng, kéo lê trên cổ, sinh vật màu xám với thân hình đồng chất tựa như bông đá. Bàn tay như nắm lại ở đầu cánh tay, bàn chân nhọn. Gương mặt đen và rần rở, trọn sự rung động hơn kỳ lạ không như cái ta quen thuộc ở cõi trần. Người nhạy cảm đi tới chỗ này ban đêm sẽ cảm được làn rung động ấy.

Cũng ở dưới gốc cây có loài elf rừng ngộ nghĩnh, một nhóm đang nhìn chúng tôi đây vẻ tò mò chừng 7m về bên trái chúng tôi. Tinh linh có đầu rộng và tai nhọn nhô hai bên đầu. Thân hình cũng nhỏ so với kích thước của đầu, và vẻ biểu lộ của chúng cho thấy mức phát triển trí tuệ còn rất thấp. Chúng nhảy nhót và chơi đùa trong đồng lá khô, đôi khi nối nhau thành điệu nhảy kỳ lạ, hóp thành vòng tay nắm tay và quay tròn quanh thân cây hay một nhóm cây. Đường như chúng ở trong rễ cây, vì tôi thấy chúng bước ra khỏi rễ ở ngang với mặt đất giống như ta bước ra khỏi cửa nhà.

Nateby, Lancashire.

September, 1923.

Đây là một khu rừng nhỏ hình bầu dục có nhiều cây trần bì lớn và cây du, rộng chừng nửa mẫu. Nó khác với những vùng ta vừa biết bởi điểm là ở đây chỉ có một thiên thần mà phương pháp làm việc cũng lạ thường. Thiên thần có đẳng cấp cao và thực hiện phần việc của mình cho khu rừng từ trên cao cách đầu ngọn cây chừng 100m.

Dù không phái tính, hình dạng mang nhiều đặc tính nam. Màu sắc chính là đỏ son và vàng; gương mặt đẹp lạ lùng, đôi mắt rực sáng và sâu thẳm; thân hình bên dưới vai chìm mất trong luồng hào quang chảy xuống mạnh mẽ, bao trùm cả khu rừng, ôm lấy trọn rừng và bao che nó với bên ngoài. Bên trong hào quang đường như có một đường lực chảy ngược lên tới tâm hào quang thiên thần; nhìn về phương diện tâm linh cả khối thật cứng chắc, khoảng không bên trong hào quang chứa đầy những đường lực nhỏ chảy qua.

Thiên thần đứng hơi bất động, và cứ nhìn ánh mắt mà nói thì ngài đang rất chăm chú và để ý. Đôi khi ngài hướng đường lực bằng cử động của tay, cho ra hình ảnh cực kỳ xinh đẹp và cảnh tượng khác thường nhất mà tôi đã thấy.

Hào quang thật sự của thiên thần trải thành hình trướng với đủ màu rực rỡ, những màu vừa kể nhiều nhất, cách mặt đất chừng hơn 30m, nó tỏa ngời và lấp lánh như ánh sáng miền cực (aurora borealis), còn phần dưới, cái bao phủ khu rừng, tuôn thành đường cong mỹ lệ và có màu đỏ son, với những lóe sáng vàng theo đường lực chảy xuống.

Kích thước hào quang đáng nói: từ mặt đất lên tới điểm cao nhất chừng 50m, và phần bao trùm khu rừng khoảng 80 x 30m.

Thiên thần vùng Manx.

Đảo Man.

Lake District - August, 1922.

Tôi có ý thức về sự hiện diện không xa lắm của một vị thần uy nghi với quyền lực to lớn. Ngài đứng đầu đó trên đỉnh đồi, đầu hơn cúi, nhìn xuống đảo mà có vẻ như ngài chăm nom bên dưới. Trên cái đầu oai hùng có vương miện năm cánh, gồm một vòng dây với năm cánh đâm lên cách khoảng vòng theo đầu, mỗi bên thái dương có một cái. Tay phải ngài nắm quyền trượng; thân hình khổng lồ, dũng mãnh, gợi ý một sức mạnh vô bờ như không gì cưỡng lại. Nhìn chung thân xác hơi tối nhưng có thể vì tôi không nhìn thấy ngài rõ ràng, hay vì đứng xa. Thiên thần đứng bất động, như đang chờ đang ngắm, tâm trí hết sức cảnh giác và rõ ràng là ngài tập trung tư tưởng ở cảnh giới bên trên, vượt khỏi những hình thể mà tôi quen thấy. Thấy không chút nghi ngờ gì là có mối liên hệ từ lực, và có thể cả mặt tinh thần, giữa vùng này với Ái Nhĩ Lan, và thiên thần hình như đại diện cho những lực tinh thần của vùng đất cổ ấy, như là tiền đồn của thần thức thiêng liêng cho Ái Nhĩ Lan. Có vẻ như ngài là một đại thiên thần với quyền hạn đặc biệt chi phối các lực thiên nhiên. Tôi cho rằng ngài là một thiên thần quốc gia, một quân vương ngày xưa của vùng này. Nhưng về một số mặt khác, ngài xem như liên hệ nhiều hơn với chính hòn đảo cùng rất cả đất đá, cây cối, tinh linh trên đó hơn là với người, tuy dân cư trên đảo cũng nằm trong tâm thức ngài.

Theo một cách khó mà giải thích, tôi cảm nhận một sự hiện diện của một vị còn cao hơn thế nữa ở Ái Nhĩ Lan, vị đứng đầu những thần mà thiên thần vừa nói thuộc về. Thấy rõ Ngài có đại diện trong hàng ngũ tinh linh thấp hơn, và tôi cho là vị thiên thần ở Snaefell thuộc về đẳng cấp ấy. Như tôi đã nghĩ, cố gắng tiếp xúc với tâm thức ngài không cho biết nhiều hơn về bản chất của thiên thần, mà cho thấy hình ảnh nằm trong ký ức ngài về quá khứ của đảo này.

Tôi thấy một sắc dân cao lớn giống người Bắc Âu, mạnh mẽ, từ trên đồi đi xuống thuyền nằm ở bờ phía đông bắc về hướng Snaefell, như thể đi họp. Họ rắn rỏi và đẹp đẽ. Quần áo bằng da, tóc dài, giọng nói trầm, cứng. Nhóm khác vạm vỡ, sậm hơn từ hướng tây nam tiến lại gần, và đứng ở cảnh cao này thấy rõ là vào lúc xa xưa hai bên đã xung đột dữ dội. Vào thời ấy đảo rộng hơn bây giờ, có ít nhất hai sắc dân khác nhau sống trên ấy, và mối liên hệ cả về tinh thần lẫn vật chất với Ái Nhĩ Lan thì chặt chẽ hơn là với Anh.

Tập tục nói rằng có một thần linh tên Manaan điều khiển những sinh vật không phải là người. Hình dáng ngài được tả giống vài điểm với vị đại thiên thần trên đỉnh Snaefell.

Thiên Thần ở Helvellyn.

June, 1922.

Có một đấng cao cả ngự ở núi Helvellyn. Tôi thấy thiên thần trong tư thế đang ngồi, dạng người, rất đồ to lớn. Khi cố gắng tìm hiểu ngài, tôi dùng nhiều cách mà không sao hiểu được tính chất và sự sống của thiên thần. Ngài bất động mà lại hàm ý sinh hoạt lớn lao. Ngài tĩnh lặng mà rõ rệt là đấng cai quản sự sống của ngọn núi. Ở mức tâm thức mà tôi có thể tiếp xúc với ngài, giới hạn địa lý không thành vấn đề, nên nhìn theo một cách thi hình thể ngài nằm ở bên trong ngọn núi hùng vĩ, mà nhìn theo cách khác thì đầu ngài tít trên cao đung mây xanh.

Lần túa hào quang sát người không giống như những cái tôi đã thấy; nó gồm nhiều luỡi lửa, phát từ ngài ra mọi hướng và bung thật xa. Dù tôi không nắm được khoảng cách thực sự, tôi đoán là ít nhất vào khoảng 400 - 500m theo đủ các chiều kể từ thân hình ngài, cái thấy ngự đầu đó gần trung tâm và đỉnh dãy núi Helvellyn; vượt bên ngoài các tia ấy hào quang của ngài bao trọn núi, cái sau có chu vi hơn 60km. Khó mà gọi là hào quang phần vươn ra như vậy, mà đúng hơn là bầu ảnh hưởng trong đó ngài có thể tác động cấp kỳ.

Có vẻ như ngài ngồi chìm đắm trong thiền, bất động và không biểu lộ vẻ gì, ngoại trừ đôi mắt rực sáng uy lực, cái uy lực của tâm thức mở rộng cao độ và tĩnh thức sâu xa. Ngay cả ở khoảng xa này chừng 5km, chúng gây nên một tác động rõ rệt trong tâm thức tôi. Đôi mắt bùng chói như hai hồ lửa song đôi. Tâm thức ngài trụ ở cõi vĩnh hằng, như dính sâu và không gì lay chuyển được như núi đá khổng lồ nơi ngài ngự. Thiên thần bất động, cứng chắc vững vàng như chính ngọn núi. Lực tinh thần từ ngài túa ra, bắn từ hào quang vào không trung. Bao quanh ngài có những thiên thần thấp hơn và các tinh linh không khí, cách di chuyển của chúng cho tôi cảm tưởng là một số đóng vai trò đưa tin, một số khác thi hành mệnh lệnh, tuy tôi không thấy có tin mang về hay chuyển đi, hay có lệnh từ vị Thần bất động mà sự sống kỳ diệu đang diễn ra quanh ngài.

Đỉnh Grand Salève, Thụy Sĩ.

June 10, 1922.

Ngự trên cao vượt khỏi những đỉnh núi oai nghi tôi thấy hình dạng một đại thiên thần, vị có thể gọi là thiên thần quốc gia của Thụy Sĩ. Dựa vào các hình tư tưởng bao quanh ngài và biến đổi hình dạng ngài ở những cảnh giới thấp, có vẻ như ngài là giữ vai trò cai trị và hướng dẫn.

Hình tư tưởng của nước Thụy Sĩ (vẽ một vị thần với cái mộc đở nằm trên chũ thập trắng) được thiên thần làm linh hoạt, và tôi thấy ngài đứng theo hình tả ở điểm cao gấp ba lần chiều cao ngọn Dent du Midi. Thiên thần rực rỡ, hình dạng khổng lồ tuy tôi không có cách nào để so sánh cho chính xác, vào khoảng ít nhất là 7m. Tia mắt nhân từ, bình lặng, an lành; quanh đầu ngài có những thiên thần nhỏ hơn không ngừng di động, tới lui chẳng ngớt; có lẽ chúng mang tin đến và đi tới các hạt, làng và thành phố.

Thiên thần khác với những vị tôi có dịp thấy trước đây ở điểm lán rung động của ngài không xa cách với chúng ta cho lắm, và hoạt động trí não của ngài rõ ràng là tương tự với người; thêm vào đó, ngài lộ nét nhân từ đáng kể, hiểu sâu xa tâm tính con người, cái không gặp nơi những thiên thần đã mô tả khi trước. Lại nữa, không thấy có sinh hoạt trong hào quang và thân xác, hay lực tuôn tràn vốn là tính chất của các thiên thần đồng nội; ngược lại có sự điềm tĩnh tuyệt vời, sự lặng lẽ như chính ngọn núi chỉ trừ ở đôi mắt và quanh đầu, chỗ không ngừng túa ra rung động như các luỡi lửa trăm sắc. Nhìn theo khía cạnh khác, ta có thể nói cả nước được gói trọn trong hào quang của thiên thần, cái trải dài xuống thấp và khi đi xuống dưới như vậy, nỗ lực bao trùm hết vùng trách nhiệm của ngài.

Tinh Linh Quan Sát Tại Một Thánh Lễ Miền Quê.

Harpenden 1924.

Trong khi thánh lễ cử hành tôi dần ý thức có nhiều tinh linh đủ loại đi tới và bay lượn trên đám mây chiếu rạng trên ngay trong vòng những làn rung động của lễ. Những sinh vật nhỏ, cô tiên, tinh linh cây và vài manikin trầm mình trong bầu không khí quyền uy với cử động liên tục và yêu kiều. Những sinh vật cao hơn và tiến hóa hơn đứng tương đối yên, ngó chừng và thu lấy năng lực phát ra, rồi thêm hết sức nhiều vào sự thanh khiết và đẹp đẽ của buổi lễ. Từ đầu tới cuối chúng dự lễ với người, và khi xong lần lần tản ra về nơi cư ngụ, về cây, đồng cỏ và bụi hoa, mỗi sinh vật mang theo sức mình một ít ân phước xuống từ buổi lễ.

Thêm vào đó dân cư thần tiên này còn có nhiều hàng thiên thần nghi lễ rõ rệt có liên hệ với thánh lễ.

